

Lectori benevolo, & Discreto.

NON immeritò pax postulatur à Cælo, quæ vix haberi potest in terra. Imò ipso etiam in Cælo fabulosa inter Numina æmulationes viguisse, ac bella, Poëtarum adinventata testantur, dum *conjurati veniunt ad Classica Divi*. Bellum tamen aliud est, dum *meum, & tuum*, frigidum illud verbum, tubam inflat; aliud, dum Veritas defendatur, vel hæc eadem pro se ipsa decertat: ubi, si pro sola Veritate certetur, bellum purè *Litterarium* est; si verò pars scripto læsa, jura famæ suæ scripto defendit, *Litterario-Defensivum* dicatur. Hoc bellum in præsentî gerimus, ut (dicente Aristotele Lib. 10. Moral. cap. 7.) *in pace degamus*. Et Cicero Lib. 1. de Officiis: *Suscipienda quidem bella sunt, ut sinè injuria in pace vivatur*. Pro quo & Salustius in Fragment. *Pacis causâ bellum suscipiam, laborémque spe otii sustentabo*. Neque Dissertationes Litterarias (quæ bella non violenta sunt) omnino dixeris respuendas, quæ pacificas non
nun-

nunquam inter ejusdem Regulæ Familias, ratione etiam ipsius Regulæ, nascantur; nisi limites eruendæ Veritati, aut faciendæ defensionis præfixos excedant. Veritas quidem se ipsâ potens est: quia *magna est Veritas, & prævalet*, Esdræ 3. Cap. 4. Eclipsin nihilominus non rarò patitur, dum Verborum ambagibus obscuratur, & adversantibus sibi æquivocationum umbris involvitur; Ubi equidem finaliter non fallit illud S. Hieronymi Lib. 1. contrâ Pelagianos: *Veritas laborare potest, vinci non potest.*

Sanè bino jam scripto (tum expresso, tum larvato scribentis nomine) impetitus sum, multisque Crisibus exceptus: quod equidem non illubens silentio consecrarem (proût novit ille, qui me scribere jussit) nisi & facer Ordo, cui votis non minùs, quàm affectione adstrictus sum, non vulgariter læsum se sentiens, sub sanctæ Obedientiæ Merito, offensionem iterato hoc scripto abstergere compulisset. Unde veniam habebit factum meum
apud

Regulæ F.
Regulæ,
eruenda Ve-
fentioni præ-
as quidem se
magna est Veri-
tra 3. Cap. 4.
non raro paci-
ambagibus obs-
ibus sibi acqui-
volvitur; Ubi
fallit illud S.
trâ Pelagianos;
, vinci non

apud humaniter judicantes, præfer-
tim, dum *defensio quocumque tempore
postulanti denegari non debet*, ut dici-
tur l. *Divus* ff. de *Apell.* Atque *ejus
nulla culpa est, Cui necesse est parere* l.
Ejus verò. ff. de *Reg. Jur.* Nec im-
positæ hujus defentionis limites me
excessisse quis inveniet, modò oculis
non malè affectis legatur Veritas, quæ
& eadem indicabit, qualiter scriptum,
mihi, meoque Ordini oppositum, cor-
respondeat nomini, quo Antagonista
se vocitat *Modestum Verinum.*

Bonus hic *quidam homo* (ne in præ-
cedentis meæ, ad Epitomen Hiero-
theanam, responsionis oppugnatione
sistere videretur) cùm defensiones
meas responsorias minimè enervâsset,
nova nonnulla posuit, & publico ex-
posuit mei Ordinis in Regulam, ejus-
que Observantiam offendicula, plu-
rimaque aliunde non vulgaria præju-
dicia, quæ discreta Lectoris patientia
in subsequens inveniet, auditis
rationibus oppositis, dijudicanda. In
similibus autem, & aliis de novo ob-
jiciendis (& quidem, ut asseritur,

ad

to (tum exprel-
ncis nomine) im-
ue Critibus ex-
em non illabens
proût novit ille,
nisi & sacer Or-
nius, quàm affe-
, non vulgariter
sub sanctæ Obe-
ensionem iterato
ere compulisset.
it factum meum
apud

ad Majorem Dei Gloriam, nec non ad
Veritatis tutelam) ponit Opponens
noster præensam defensionem suam,
absque eo, quòd offensionem in ali-
quo probet; eo utique præcipiti
consilio, ut, quo leviori ratione alie-
næ quieti se ingereret, tanto cum mi-
nori decore scribendo decertaret, ac
ipsâ suâ quodammodò decertatione
vinceretur, seu, sibi ipsi in pluribus
contradicendo, vinceret semetipsum.

Hoc tamen indubiè appromitto;
quòd Veritatem, non contentionem:
pacem, non æmulationem: humilem
Religiositatem, non intolerabilem
Jactantiam præferens, inter modestiæ,
& Religiosæ Charitatis leges inclusus,
nunquam satis commendatum S. Au-
gustini præceptum adamussim Obser-
vare intendam: *Quærat Veritas, &
regnet Charitas.* Vale, & non tam mihi,
quàm Veritati fave.

